

Jalgsi on tore matkata...

Kuigi jalgsimatkaajaid oli kogunenud ainult üheksa, alustati rännakut siiski. Päikeseküllane soe kevadhommik ja huvi matka vastu olid kohale meelitanud ühe töötaja — Emma Matsu isegi Ubja kaevandusest. Tütarlapsed sidekontorist, töötajad elutarbelise teenindamise kombinadist jt. astusid reipalt grupijuhi sm. Margusega piki künklikku maastikku edasi Vinni mägede suunas. Palja jalu mindi läbi Kaanjärve. Oja kallastel noorte kaskede all tehti pilte. Teel ei puudunud ka jahimehejutud; neid vestis kõige rohkem muidugi grupijuht. Inju Lastekodu juures tehti enne tagasitulekut väike peatus — vormistati matkalehti. Hommikul räägiti küll, et tuleks vaadata õhtupoolikul linnas ka jalgpallivõistlust, kuid noor kevad, esimesed valged anemoonid ja metsa all valendav ülas-tevaip ning helisev linnulaul võlusid niivõrd, et matkagrupp ei raatsinud niipea metsast lahkuda.

Eemal väljas jalutas suur-sugune hall toonekurg. Pildistada ta ennast siiski ei lubanud, vaid lendas aeglaste tiivaliigutustega uudishimulike silmade eest minema.

Väike matkagrupp jäi päevaga väga rahule. Oli juttu sellest, et tuleks pöörata rohkem tähelepanu looduskaitse küsimustele, sest liiva- ja kruusavedu kaunitest paikadest rikuvad meie maastiku ilu. Vanetati mõtteid, kuhu edaspidi minna, räägiti ka sellest, et paljud meie linna elanikud kurdavad, nagu poleks Rakvere lähistel midagi vaatamisväärsset. Enamik neist aga ei teagi Kõrgemäe ega Vinni mägede olemasolust. Meie raajoonis on küllalt huvitavaid paiku jalgsirändajale. Miks ei võiks jalgsi matkata kasvõi mööda Põlula orge ja künkaid? Loodetavasti vahetatakse sellel teemal ka edaspidi mõtteid ja matkatakse juha rohkearvulisema grupiga.

E. MÄESAK